

ftadig imod, at der vdr Tale om at befæste. Man naade imidlertid til at faa Nordfronten dækket. Saa kom der atter en ren Hørdelse, som gjorde, at vi fik Vestfronten. Det var atter Skæbnens Omstiktelser og underlige Veje, der førte til, at Regeringen gjorde noget ved Vestfronten. Mæret i Forvejen havde man set, at naar vi havde Nordfronten dækket, saa kunde vi anvende Høren imod Vestfronten, og mere behøvedes ikke. Men saa kom der mærkelig nok i Slutningen af Rigsbaastamlingen friærste Udskæter; der var faldet nogle Stud ved Afghanistan Grænse, eller man frygtede for, at der kunde falde nogle Stud der, og saa forklarede Regeringen, at under rolige og betryggende Forhold kunde man forholde sig afventende, saa meget mere som Danmark stod paa den venstabeligste Fod med alle Magter — der var altsaa intet i Vejen — men saa kom det underlige, just som Rigsdaagen var sendt hjem imod Samlingens Slutning, at der, som det hed i Tillægsbevillingsforslaget, var indtraadt Forhold, „hvor der vel ikke var nogen umiddelbar Fare for Krig, men hvor dog Røstningerne drevs med Kraft af saa godt som alle Lande, der kunde ventes berørte af Forviklingerne“. Under disse Forhold, som Regeringen naturligvis ikke var Herre over og slet ikke havde tænkt sig eller forud taget med i sin Plan var det, at den opdagede, at Høen saa helt aaben imod Vøst, og saa var man naat til, at de europæisk-asiatiske Forviklinger gjorde det nødvendigt at gøre noget. Det var atter disse iørgelige Omstændigheder, som gjorde, at Regeringen, der stadig protesterede imod, at den vilde sørge for Københavns Befæstning, beslattede at dække Vestfronten, og den fandt da, at man lige saa godt kunde tage en Kætte for Vestfronten der, hvor man i sin Tid havde tænkt sig, at den store Fæstning skulde ligge. Det var ogsaa en ren Tilfældighed. Saaledes var Regeringen efterhaanden ad Skæbnens Veje ført lidt efter lidt til — efter dens egne Ord synes det i det mindste saaledes, at den var kommen til at opføre en Befæstning, og saa synes det naturligt at sige: „Da vi nu have den, saa maa vi supplere den“. Det er altsaa denne rent hændelsesvis opførte Fæstning, som det fra Behandelsen af ikke har været Regeringens Mening at opføre, som nu skal suppleres. Jeg er det ærede Finansudvalg taknemmelig for, at det dog har fremstillet saa megen Oplysning, at vi vide, hvad Suppleringen har kostet, og hvad den skal koste i Mar; men jeg vilde have været det mere taknemmelig, om det havde skaffet os at vide, hvor meget den ærede Krigsminister har

tænkt i det hele at anvende til Suppleringen. Men, som jeg ytrede før, selv om vi havde faaet nævnt en Sum, selv om Ministeren havde sagt, at saa og saa meget vilde han anvende, og saa ere vi færdige, saa vilde der lige straks efter komme en eller anden for Regeringen uforudset Begivenhed, som vilde gøre, at man nu maatte finde et andet Navn eller et andet Baastud eller et andet Motiv og saa fortsætte igen.

Ordføreren (Tutein): I Anledning af den højtærede Ministres Udtalelse om Endringsforslaget Nr. 165 skal jeg sige, at Uenigheden kommer egentlig frem derved, at vi maatte opfatte Ordet „midlertidig“ lidt forskellig. „Midlertidig“ har paa Finansloven den Betydning, at en Bevilling gives for et enkelt Mar eller for et kort Tidrum, og saa falder den bort. Saaledes kan man mange Gange midlertidig gaa ind paa en Bevilling, som man ellers ikke vilde gaa ind paa; men naar det her er givet, at „midlertidig“ ikke betyder, at Bevillingen skal falde bort, men antage en endnu fastere Form, at den ikke vil falde bort, medmindre den faar denne fastere Form, er Flertallet høist betænkelig ved at gaa ind derpaa og maa vedblivende fraraade at stemme for dette Forslag. — I Anledning af det, som det ærede Medlem for Vejle Amts 6te Valgkrets (E. Sørensen) udtalte om de Oplysninger, Finansudvalget har uddelt sig og erholdt fra Krigsministeriet, ønsker jeg blot at sige, at det naturligvis gaar til i Finansudvalget som vistnok i ethvert andet Udvalg her i Salen, at slige Skrivelser fra Udvalget og slige Forespørgsler asgaa efter et enkelt Medlems eller nogle enkelte Medlemmers Ønske, uden at Udvalget indlader sig paa nogen videre Kritik deraf, naturligvis for saa vidt der ikke er noget usømmeligt eller uforvarligt i Forespørgslen. Jeg kan naturligvis ikke sige, hvorvidt en enkelt Forespørgsel som den foreliggende er stillet af hele Udvalget eller enkelte Medlemmer — det hører under Udvalgets egne private Forhandlinger, der ikke foreligge her i Salen — men jeg vil sige, at vi, i den Del af Udvalget, hvortil jeg hører, ikke ere tilbøjelige til at indlade os med Krigsministeren paa Forhandlinger om, hvad han agter at gøre for Københavns Befæstning, som det ærede Medlem for Vejle Amts 6te Valgkrets synes at interessere sig saa meget for. Der er forlangt en Bevilling af 500,000 Kr. til Anlæg af et Fort. Ja, hvis vi, de, til hvilke jeg nærmest hører, kunde tænke os, at vi kunde gaa ind paa Bevillingen af dette Fort, hvis det skulde ligge paa et Sted, hvor vi